

1166

05/224

1911u-1
2452

1964 г.

„МАЛАНКА“

ЧАСОПІСЬ

ГУМАРУ,

ЖАРТАЇ

І САТЫРЫ.

1927.

N 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10

N 17 за 1926.

Рэдакцыя „МАЛАНКА“ Вільня, Гэтманская вул. № 4.

Друк. Крайне і Кавальскі, Вільня, Вялікая 39.

Przesy
ГОД

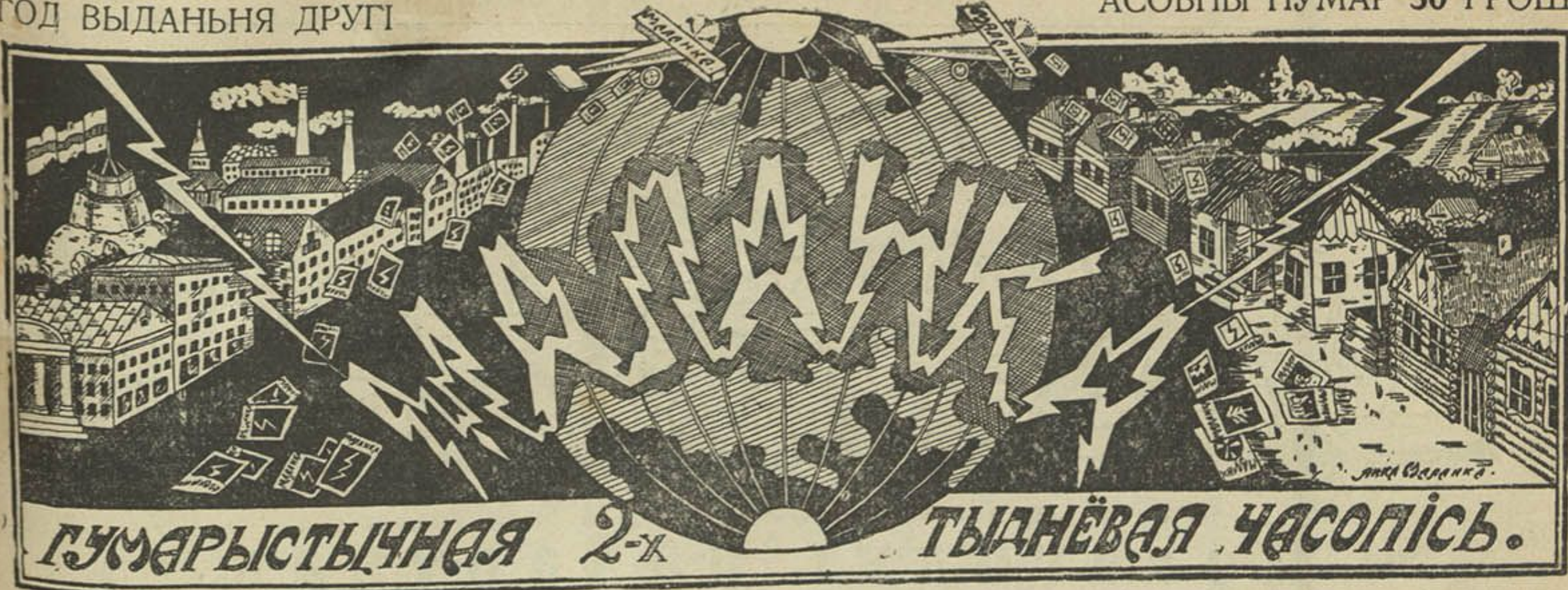

D-11385

Przesyłk : pocztowa opłacona guszał.em
 ГОД ВЫДАНИЯ ДРУГІ

057728

АСОБНЫ НУМАР 30 ГРОШ.

ГУМАРЫСТЫЧНАЯ 2-Ж ТЫДНЁВАЯ ЧАСОПІСЬ.

Адрэс Рэдакцыі і Адміністрацыі: ВІЛЬНЯ, Гэтманская вул., № 4 «МАЛАНКА»	№ 1 22 СТУДНЯ 1927 г.	ПАДПІСНАЯ ЦАНА: на 1 год 8 злот. За граніцу: на год — 2 „ паўгода 4 „ даляры, на паўгода — 1 д. „ тры мес. 2 „ на 3 мес. — 50 цэнт. „ адзін м. 1 „
--	-----------------------------	--

Эндэцкая малітва.

Польскі пан. Божа! лепш знішч сваей маланкай мяне і маю сядзібу, каб я ня бачыў больш, як сяляне арганізуюцца, бо інакш з маею доўгагадоваю працы на „крэсах“ будзе фіга.

964 г.
 05
 D-71385

Новагодні падарунак.

Годы, годы за гадамі
Выступаюць у чарод —
І „Маланка“ з пярунамі
Спатыкае Новы Год.

Што далі гады старыя?
Нібы той наплакаў кот...
Вось у Новым — сэрца ные!
Ласкай дарыць Новы Год!

Кажуць, што нібы зямліцу
Нам Урад падараваў,
Проста, хоць яму капліцу,
Ты па памятку пастаў.

І паны загаласілі,
Нібы сьвіньні пад нажом,
Плач нясецца аж на мілі
Па ваколіцах кругом.

„Польска зямля“ — для галоты,
Польскасьць гіне — гвалт пішы;
Нават жыць няма ахвоты,
Хоць лезь ў яму, да душы...

„З быдлам нас цяпер зраўнялі,
„Галава у галаву —
„Каб часамі не папалі
З ім вясною на траву!“ —

Эх, паны і ўсе паўпанкі,
І ўсе іншыя паны,
Ня ўбірайце вы заранкі
У хаўтурныя званы!...

Распусьцілі дарма сьлёзы...
Хто паверыць гэта вам?
Хто рабіў яшчэ цьвярозы
Па сабе хаўтуры сам?

Хіба стрэліць вам „Маланка“,
Вось тады — прапаў — пішы,
А цяпер — пад хмелем сванка
Прывітала ад душы...

Сват, ці сванка — не да рэчы
Ані знаем — свой свайму
Не праколе дарма плечы —
Ані свату, ні куму.

Ці-ж сакрэт панком ня сьпіцца?
Разумнейшы сват за вас —
Ад гурткоў ён адчапіцца
Хоча крошкаю на квас...

З Новым годам!... Каб маўчалі,
Ня трывожылі Вам сну —
Сват за вас у шчырым жалі
Абцяў зямлі па шалі

Мо' на сотнюю вясну.
Ды каму? Мо' нам запраўды?
А асаднікі нашто?

Дзеля нас-жа? Абяцанкі...
Разьзяўляйся толькі рот —
Ды чакай свае дзялянкі
У дзьвёхсотні хіба год...

І. Ладанчук.

Нацыянальная
Бібліятэка
Беларусі

14Н//3769

##14Н//193164(026)

Народны гумар.

„БАЛЬШАВІКІ.“

Паліцыянт, праходзячы праз вёску, пытаецца селяніна:

— Ці ў вашай вёсцы ёсьць бальшавікі?

— Не, — адказвае селянін, — у вёсцы няма, але ў дварэ дык ёсьць.

— Што?! — здзівіўся паліцыянт.

— Бальшавікі ёсьць, — спакойна адказвае селянін.

— А хто?

— Абшарнік і ксёндз. Яны ўсё завуць сябе: „мы паны і бальшавікі (вялікія) людзі...“

Ф. В.

НА КІРМАСЫ.

Падходзіць паліцыянт да селяніна і крычыць:

— Выкладай каня!

— У мяне ўжо конь вылажаны.

— А ты чаго стаіш? — зварочваецца паліцыянт да другога.

— У мяне, панок, кабыла.

Селянін у селяніна купляе парсюка, а з боку стаіць шляхціц і завець да сябе:

— У мяне купляй, я маю два вешы.

— Хоць у цябе ўдвая лепшы, але даражэйшы, — адказвае селянін, С...

ГАРЭЛКА ПАМАГАЕ.

Бядуюць сяляне, што прыдзецца плаціць падатак за коміны.

— А я плаціць ня буду, — адказвае ўсьцешаны Даніла, бо я хоць гарэлку п'ю, затое коміна ня маю.

ДОБРАЕ ЗЕЛЬЛЕ.

Пачаў наш грамадзкі солтыс падлізвацца да паноў, а перад „вуйтам“ так, як чорт перад Люцыпам, скача.

Запрасіў, аднойчы, солтыс да сябе вайта ў госьці і прыгатаваў гарэлкі і закускі, як на вясельле якое. Прыехаў вайт і пачаў частавацца, аж разоў з семнаццаць спацеў. Пачуў вайт, што нешта грозна забурчэла ў жываце, аж млосна зрабілася.

— Ратунку! паміраю! — крычыць вайт на ўсю хату.

Пазвалі „доктара“, што ў войску санітарам служыў. Той агледзіў „хворага“, паківаў гал. вайт дый кажа:

— Вось табе, вайце, пяць экзэмпляраў газеты „Беларускае Слова“ — уживай усю дарогу, дык здароў будзеш, як дуб! Пяро.

У дабрадзея.

Францускія капіталісты пачалі стараньні перад амэрыканскімі банкамі аб пазычцы для Польшчы.

БРЫЯН ДА АМЭРЫКАНЦА:

Ня дайце сіраце загінуць; хлопчык здольны, старанны.

І ДЛЯ ДУРНЯЎ ЁСЬЦЬ.

Сэкрэтар гуртка „Грамады“ стараецца ў старостве дазволу на сход сяброў свайго гуртка.

— Дэклярацыю маеце? — пытаецца рэфэрэнт.

Сэкрэтар падаў дэклярацыю. Рэфэрэнт доўга глядзеў на тую старонку, дзе дэклярацыя напісана пабеларуску, аддае назад ды кажа:

— Але на тэй мове, я естэм глупі (дурны)!

— А, для глупіх ёсьць на другой старане, дзе напісана папольску.

Р.—М.

АБІДЗЕЛІСЯ.

На рагу Вострабрамскай і Гэтманскай вуліцы спатыкаюцца два „дзеячы“. Адзін у белай шапцы, другі з партфэлем у руках і ў новым кашушку.

„Дзеяч“ з партфэлем: Чуў?! Заарыштавалі галоўных паводыроў „Грамады“, а ў мяне нават і вобьску не рабілі... Гэта-ж проста абіда!

„Дзеяч“ у белай шапцы: А ў мяне хоць і рабілі вобьск, але забралі, каб іх ліха, мае паперы, а не мяне. Гэта-ж людзі могуць падумаць, што я малая шышка, а я прэзэс нашага саюзу.

„Дзеяч“ з партфэлем. А як-жа, проста абіда! Пра мяне тое самае могуць людзі падумаць, а я, мусіць, што-небудзь значу, калі ў беларускім календары мая асоба памешчана разам з працоўнікамі сэкрэтарыату.

А-ху-ху.

СЬВЯТОЧНЫЯ ПАДАРУНКІ ВЯСКОВЫМ ДЗЕТКАМ.

— Ну, даў табе, што бацька на Каляды? — пытаецца ў свайго малюга пляменьніка, прыехаўшы з гораду ў госьці, дзядзька.

— Мне то дрэнь, — адказваець пляменьнік: — Можа разы тры палася, але Мікалаю вось дык дэгай даў на першы дзень!... Вось дык даў!...

„Патрыёты“ і „ідыёты“.

У Польшчы.

Паліцыянт: Нашыя сяляне вялікія патрыёты. Як толькі даведаліся, што ўрад падняў цану на гарэлку, дык п'юць як мага болей і... добра,—хай сабе скарб узбагачваецца.

У Заходняй Беларусі.

Паліцыянт: Гэтыя беларускія мужыкі на „Крэсах“ чыстыя ідыёты: носяць пачкамі ў гміну дэкларацыі на беларускія школы, якія будуць мо' ажно пры цару Гаросе.

НАША ПОШТА.

К. Гр. Пажалейце нас і ня пішэце больш такіх вершаў, за якія маглі-б сканфіскаваць нашу „Маланку“.

Ў. Ініцкі. Спачуваем Вашай нядолі і жадаем хуткага вызвалення. На вялікі жаль вершаў Ваших зьмясьціць ня можам, бо ў іх няма самага галоўнага—гумару.

Пётра Сьвістун. Да верша Вашага, дзе ёсьць гэтакія кветкі, як „Назавецесь вы братамі Дружнай ратіі сяброў“ трэба казённага перакладчыка, бо мы нічога не зразумелі.

Сьцяпан Асот. У сваім вершы Вы перарабілі ўсім вядомае апавяданьне, друкаванае ў беларуск. кніжках яшчэ перад вайной. Зьмяшчаем толькі ўласныя арыгінальныя творы.

Крытык. На тое, што дзяўчаты ў вашай вёсцы старыя, а дзеля таго ніхто іх ня хоча браць за муж,—нават і „Маланка“ ніякай рады даць ня можа. Верш Ваш, слабы.

Амільянчык. Шкода, што Вы з вільenskім Камісарам Ураду не знаёмы, можа ня пісалі-б такіх сьрдзітых вершаў, як «Помач».

Сушкоўскі. Вершы сьмешныя, але трэба каля іх тры дні працаваць, каб давясці да ладу.

М. Васілёк. Што Вы замоўклі? Пішэце часцей. За Вашы вершы высылаем Вам на памятку ад „Маланкі“ два календары (адрыўны і кніжку).

КУПЛЯЙЦЕ!

—) Новы ў другім выданьні (—

Беларускі Адрыўны Календар (блёк) на 1927 г.

Першае выданьне ў вялікім ліку разыйшлося ў працягу ўсяго двух тыдняў, што сьведчыць аб вялікай дабрыні і карыснасьці беларускага адрыўнага календара.

ЦАНА 1 зл. 30 грош.

(Перасылка ад 1-го да 5-цёх экз. 50 грош.)
Перапрадаўцом вялікая сьвідка!
З заказамі зьвяртацца да Беларускай Кнігарні Выдав. Т-ва Вільня, Вострабрамскай № 1.

Хай моладзь і закаханыя запамятаюць

што ўжо пачаў друкавацца новы беларускі ФЛІРТ

„МАЛАНКА“!

Вельмі вясёлая і забаўная таварыская гульня для моладзі і дарослых.

Хто купіць флірт „Маланка“, той у часе гульні будзе заходзіцца ад сьмеху, бо самыя сьмяшнейшыя, самыя дасьціпнейшыя, самыя вастраўшыя пытаньні і адказы зьмешчаны толькі ў новым флірце „Маланка“.

Ня купляйце іншых фліртаў, а трэбуйце толькі беларускі флірт „Маланка“!

Аб паступленьні ў прадажу флірту „Маланка“ будзе абвешчана ў газэтах.

ЭТ.

ануе
дай-
нь з
о з-
пан-

а.

502

Прыймаецца падпіска на найлепшую
гумарыстычную часопісь

„МАЛАНКА“

== Выходзіць два разы ў месяц. ==

У „МАЛАНЦЫ“ супрацоўнічаюць найлепшыя літэратурныя
і мастацкія сілы Заходняй Беларусі.

У „МАЛАНЦЫ“ зьяшчаюцца найцікавейшыя, найсьмяш-
нейшыя жарты, карыкатуры, вершы, сатыры.

„МАЛАНКА“ друкуецца на добрай паперы з вялікай
колькасцязяй рысункаў.

ПАДПІСНАЯ ЦАНА:

На год—8 зл., на паўгода—4 зл., на тры месяцы—2 зл.

За граніцу на год—2 даляры і на паўгода—1 даляр.

Рэдакцыя „МАЛАНКА“, ВІЛЬНЯ, Гэтманская вул. № 4.

ЦАНА КАМПЛЕКТУ — 2 зл. 70 гр. (з паштов. перасылкай) — ТРЫ ЗЛОТЫХ.